

ELŐFIZETESI ÁR:
 évi 5 forint, 6 havonál
 több 2500 az a 500.
 —
REKLÁMSZÖVEG MEGJELENÉSÉRE
 szombati és minden harmad-
 naptári kiadású képviselet
 kérték napra.

A VÁROS

SZERKESZTŐK ÉS KIADÓVÁLTAL
 Városi Könyvnyomda-Vállalat
 Debreczen.

Idő küldendő a kéziratok és
 szerkesztői által.

KÖZIGAZGATÁSI, KOZMŰVELŐDESI ÉS KOZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő **VECSEY IMRE.** — Felelős szerkesztő: **KONCZ AKOS.**

Kiadótalajdonos: **A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.**

A Hortobágy hasznosítása.

— A városi tanács javaslata. —

12.588
 1906. szám.

A Hortobágy jóval előzőbb kihasználása céljából javaslatfelterekre kiküldött bizottság jelentése, mely mellett az ez ügyre vonatkozó munkálatait betervezteti.

A városi tanács a Hortobágy hasznosításának nagyfontosságú ügyét s az annak megoldására irányuló javaslatokat több ülésen tárgyalva alá vévén, a javaslatok elbírálásánál és előterjesztése megtételénél irányító kérdéseinek az állattenyésztés érdekében megvívását és biztosítását tekintette és csak ennek sérülése nélkül kívánja a nagyobb jóvelmesőséget elérni.

Ezen alapelvből kiindulva a teljes elismeréssel és köszönettel adóva mindazon bizottsági tagoknak és szakértőknek, kik ezen ügyet munkásságuk és közreműködésükkel előbbre vitték, különösen pedig Kövendi Domokos bizottsági tag urnak, ki résznél a bizottságokban részint önállóan időt, fáradságot és munkát nem kímélve, teljesen önszereléül működött közre a nagyfontosságú ügy megoldásán, nem vélelményezheti a városi tanács sem az általa javaslatba hozott 28.000 hold, sem pedig a kiküldött bizottság által tervbe vett 24.000 holdnak a legfeljebb való elvonásával, gazdasági művelés, illetve hasznosításra alkalmas hasznosítását, mert a Hortobágy ontözésének eredménye, dacára annak, hogy a szakértők véleménye szerint az nagyobb neveltség nélkül keresztül vihető és a várakozással járó leend is, nem lévén még ismeretes, az eddig legrövidebbre használt, több mint 42.000 hold területről az állattenyésztést egyszerre 14.000 hold, vagy még ennél is kisebb területre szorítani, nem tehető meg azon többször hangsúlyozott irányelvnek, mely szerint a Hortobágy hasznosítás kérdéseinek megoldásánál az állattenyésztés nagyfontosságú érdekei kellő figyelemben és méltányásban részesítendőek.

Kisebbségi tekintetre Kövendi Domokos biz. tag ur hasznosítási javaslatát, t. i. hogy a hasznosítandó, általa 28.000 holdban megjelölt terület egy személynek közép- és törpebirtokok kibasítása, gazdasági épületekkel ellátása, emelők- és egyéb gényak létesítése, mezőgazdasági ipar-cikkek meghonosítása stb. kötelezettségével adassék hasznosításra 40 vagy 60 évtizedre, azt a városi tanács azért nem teheti magáévá, mert eltekintve attól, hogy főleg szociálpolitikai szempontból, nyilván sem járulhat előho, miszerint a hasznosítandó terület egy személynek vagy társaságnak adassék oda, amely aztának egy részét, mintegy követőtöként közép- és törpebirtokokra osztva adná tovább s ezáltal előreláthatólag mintegy a jobbágyokhoz hasonló leköltöztirő állapotot teremtené meg, egyáltalában nem kívánja

a hasznosítandó területet 40 vagy 60 évi időtartamra senkinek sem lekötni, már pedig a Kövendi Domokos biz. tag ur javaslatánál ezen utóbbi feltétel elfogadása nélkül foglalkozni nem lehet.

De még huzamosabb időre való lekötés esetén is nem tartja valószínűnek a városi tanács, hogy a kikötött feltételek mellett arra olyan megfizető egység, vagy társaság vállalkozzék, ki a 28.000 hold területnek helyéért 16 korhasznombeli ízesen, mert azok oly súlyosak, hogy a vállalkozás jóvelmesőséget kizárják, vagy legalább is nagyon kétesek lennének. Azon kikötés, hogy a másoknak átadott s mintegy másokéval kiadott törpe- és közép-, valamint a főbirtok által kezelt nagybirtokon, mely utóbbi 14.000 hold nagyságban van tervbe véve, megfelelő gazdasági épületeket, árkolásokat, utalásokat létesítsen az illeto szokat a bérleti idő leteltével díjtalanul birtokosra a város birtokába, huzamosabb időre lekötés esetén még nem volna elfogadhatatlan a vállalkozó által, mert a birtokok így felszereelve tetemesen többet jóvelmesőségek s az építkezések 40—60 év alatt kifizetve magukat, a vállalkozó hogy hasznosítandó megalkalmatlanság s maga számítását, de már azon feltétel, hogy az illeto ott onkormányzat s az általa megjelölt hasznosítandó mezőgazdasági ipari termékek feldolgozására különböző gyárakat (len-, vagy kender-, kovács-, fűz-, borb-, gyapjúmosó-, posztó-, sörgyár stb.) állítson fel, amely gyárak létesítésének alapfeltételei a Hortobágyon nagy részben hiányoznak, a talaj a víz nem egészen megfelelő, de különösen a munkásszevesség, alkalmatlan voltában, többé jobb, kevésbé lényegesen kikötésekkel együtt, ha minden vállalkozót a hasznosítástól el nem riasztana is, azonban az ajánlatot csak a legminimálisabb összegben tehetné meg.

De még az esetben is, ha a város egy ilyen ajánlatnak elfogadásával a kiadandó föld hasznosításból várható jóvelmesőség nagy részétől évtizedekre lemondana is, a mezőgazdasági ipart ezen nem biztos alapon nyugvo s a fenti okokból minden valószínűség szerint nem remitt-bille vállalatok mesterséges létesítésével a legnagyobb áldozattal dacára is sikerrel fogja elmozdítani.

Ha ilyen gyári vállalatok létesítésének szüksége a Hortobágyon beállandó változás és a gazdasági viszonyok fellendülésével beállandó, létesíteni fogja azokat ott a városal karöltve a Hortobágy-puszták koráli nagy érdekesség és es leese a természetesen fejlődés, de mindig ilyen vállalatokat nagy áldozatokkal, mintegy erőszakosan teremteni nem lenne célszerű. A városi tanács ilyen, legalább is kétséges kísérletek tételére a városot hivatottak nem tartja.

Hogy a városi tanács ugy a Kövendi Domokos, valamint a kiküldött bizottság véleményétől eltérőleg egy 14.000 holdas nagybirtoknak létesítését sem javasolja, ez a fent előadottakból önként következik.

A városi tanács hasznosítási javaslatát következőkben teszi meg:

1. Határozza el a tek. bizottsági közgyűlés, hogy a Hortobágy 42,580 hold területéből egyelőre 15,000 kat. holdat gazdasági művelés, illetve haszonbérbeadás által hasznosít.

Ezen 15,000 holdat jelölje ki első sorban a Hortobágynak a dszoben — fluxusbannyi vasutatól délre a Hortobágy folyó és Arku közötti részéből, amely rész a nádudvari határig körülbelül 13—13,500 hold és szántásvetésre talayomlag alkalmas, továbbá vasutalvonl mentén a vasutatól északra a máti részéből és esetleg az Arku mellett a záni részéből, amely területek ezen célnak szintén megfelelnek.

2. Mondja ki a bizottsági közgyűlés, hogy ezen 15,000 holdat a föld minősége, a természetes határok, közlekedési utak, — ide érve a már meglévő és még ezután létesítendő vasutat — (ez utóbbi alatt a kaba — nádudvari helyi érdekű vasutnak a fluxusbannyi vasutalvonlig való meghosszabbítását gondolva) közép- és kisbirtokokra osztva adja ki haszonbérbe és pedig akképpen, hogy ezen 15,000 holdból 10,000 hold átlag 300 kat. holdas, középbirtokokra, 5000 hold pedig átlag 60 holdas kisbirtokokra osztatik. Ezen felosztás esztőlésére küldjön ki a Hortobágyot alaposan ismerő gazdák, jobb- és méréőkökből álló bizottságot.

3. Határozza el a bizottsági közgyűlés, hogy ezen haszonbérleteknek épületekkel való ellátására 1,300,000 korona amortizációs kölcsönt fordít, mely kölcsön a befolyó haszonbérből leendő törlesztendő.

4. Jeleljön ki a tek. bizottsági közgyűlés 3000 kat. holdat és pedig a máti résznek északi oldalán azon cétra, hogy ott az öntözés lehetőségét államsegélytelmelőbb megkísérlettessék a kísérlet eredményéhez képest az öntözés a Hortobágynek a cétra alkalmas többi területére is kiterjesztessék.

5. A fennmaradó 24,580 hold ezután is legeltetési célokra használtassék, önként érhetőleg a városi főzsménes és törzsgulyának is számítva velével.

6. Rendelje el a tek. biz. közgyűlés a közös legeltetési befejezeteknek újból való szabályozását és idevonatkozólag új szabályrendelet és legelőrendtartás alkotását.

Azon indokokat, melyek a városi tanácsot ezen előterjesztés tételését vezették, azonkívül, hogy első sorban az állattenyésztés érdekeit kellőleg megvédessék, még főleg az képezte, hogy a Hortobágyból a házipénztár is megkapja a maga jövedelmét.

A városi tanács ugyanis azon meggyőződésben van, miszerint azáltal, hogy a Hortobágynek fennmaradó nagyobb részét a legeltetésre ezután is meghagyási javaslat, az állattenyésztés érdekeinek a lehetőleg határai ként elajgat tati, mert a legelő redukálása által hanyan az öntözés, párosulva az addiginél ok- és célzertőbb legeltetési móddal, leendő hivatra és fog a szakértők véleménye és tapasztalata szerint segíteni. — míg másfelől az a véleménye, hogy 15,000 kat. hold földnek szántás- vetés, illetve haszonbérbeadás általi értékesítése ez idő szerint a házipénztár érdekét is kielégíti annyival inkább is, mert az ekként való hasznosításhól befolyó jövedelem időszakonként mindig emelkedni fog.

Ami a városi tanács azon javaslatát illeti, hogy a hasznosítandó 15,000 kat. hold földből 10,000 hold átlag 300 hold körüli közép- és átlag 60 hold körüli kisbirtokokra osztva adassék haszonbérbe, az azon tapasztalaton nyugvo meggyőződésen alapul, hogy az így a keresletnek legjobban

megfelel s ebből kifolyólag legjobban meghozza a maga jövedelmét s abban így többen részesülhetnek.

500 holdas bérletnél már a tőke megtalálhatja a maga számítását s a szakképzettséget is kellőleg érvényesülhet, míg egy 60 holdas kisbirtokon a kisbérlet, bármily nagy családja van is, annak tagjaival együtt mindig talál foglalkozást és munkája után családjával együtt tisztességesen megélhet, sőt kellő takarékosággal mellett még szerezhet is.

A haszonbérbe adandó közép- és kisbirtokoknak a szükséges gazdasági épületekkel való felszerelése a cétra 1,300,000 korona törlesztéshez kölcsönök a haszonbér jövedelem tételésre felvétele és felhasználása azon okból történt, mert a birtokok épületekkel felszerelteni, tapasztalat szerint, sokkal könnyebben és jóval magasabb haszonbér mellett adhatók ki, úgy, hogy az így előállandó haszonbér jövedelem többletéből a kölcsön kamatai és törlesztése frezhető leendő; míg ba az épületeket haszonbérletnek magának kell előállítani, az ezen sokszor egész működéset megbentő körülményt a haszonbér megajánlásánál nagyon súlyosan veszi számításba, ami természetes is, mert még azon körülményről is számolnia kell, hogy a haszonbérletti idő leteltével a haszonbérlettel élők s épületeit potonáron kénytelen elveszetegetni s azokba fektetett tőkénnek nagy része veszendőbe megy. De ezen körülmény a konkurencziát is rendkívül hátrányosan befolyásolja, amennyiben azokat kik különben — t. i. ha penzák nagy részét épületekbe fektetni nem kényesztetűnek — a bérlethez elegendő tőkével rendelkeznek a vállalkozástól vissza riadgja.

A jelzett cétra 1,300,000 koronának javaslatba hozatala a következő alapon történt. Tapasztalás szerint 300—800 holdas középbirtokon, holdanként 80, kisbirtokon pedig holdanként 100 kor. befektetéssel már a szükséges épületek előállíthatók s azok segítségével ok- és öntözési gárdalkozást lehet folytatni. Ezen gyakorlati alapokon nyugvo számítás szerint egy 500 holdas birtokon 80 koronával számítva 40,000 kor. költséggel a következő épületek állíthatók elő, melyekre minden haszonbérletnek feltétlenül szüksége van.

I. Középbirtok.

Birtok nagysága 500 hold.
Építkezési költségek 40,000 kor.

Épületek:

1. Hérlő lakás: előszoba, 3 lakszoba, konyha, kamara, pince és őrszáékkel	5,000 K
2. Magtár, 2 szobában lakás konyha, kamarával együtt egy fedél alatt	10,000 "
3. Cseléd lakás 12 szobával, 6 fürdő, 3 koscs, 1 gulyás, 1 juhász és egy kondás részére	7,500 "
4. Okor istálló 24 drb. jános és 6 drb. hízó okor részére	7,500 "
5. Ló- és tehen-istálló 12 drb. ló és 4 drb. tehenre	4,000 "
6. Tengere-göré 40 m.	2,400 "
7. Kutak (3 drb.)	600 "
Összesen:	40,000 K

II. Kisbirtok.

Birtok nagysága 60 hold.
Építkezési költség 6000 kor.

Épületek:

1. Lakóház: 2 szoba, konyha, kamara	2,000 K
2. Ló- és tehen-istálló 4 okor, 4 ló, 2 tehenre	1,600 "
3. Cseléd lakás: 2 szoba és konyhával magtár, egy fedél alatt	1,500 "
4. Egy göré 15 m.	800 "
5. Egy kut	100 "
Összesen:	6,000 K

Öntözési célokra 3000 kat. holdnak kijelölése azért hozható javaslatba, mert szakértők véleménye szerint 3000 holdnál kisebb területen a munkálatok aránytalanul költségesebbek, de indokolják ezt a helyi viszonyok is, amennyiben ugyancsak a szakértők véleménye szerint ezen területnek csurgalék vizéből aránylag nagyon csekély költséggel még mintegy 4000 hold szintén megöntözhető leendő.

Hogy az alkalmazottak bérföldjei a csárdához tartozó, csendőrok által használt stb. földek levonásával fentmaradó mintegy 24,000 holdon gyakorolható legeltetésre vonatkozólag újabb szabályrendelet és legeltetési rendtartás alkotása hozatik javaslatba, az a változott viszonyokban találja magyarázatát.

A megjelölt és a fenti értelemben hasznosítandó 15,000 hold föld haszonbéréből előreláthatólag már az első időszakban 270—300,000 kor. évi jövedelem leend a városnak, mely összegből, ha az építkezési kölcsön törlesztésére, adóra, felügyeleti költségekre stb. 120—130,000 koronát leszámítunk is, még mindig szép összeg, legalább is 150,000 korona marad évenként a házipénztár javára.

Ez a jövedelem, eltekintve attól, hogy az építkezések és beruházások által a város törzs vagyonának értéke nagyban emelkedik, a felvett kölcsön leterjesztése után és aztal, hogy a földek egyszerű gazdasági művelés által értékükbe emelkedve, később magasabb haszonbér mellett lesznek kiadhatók, idővel természetesen fokozódni fog.

Ami a további részleteket illeti, amilyen például az, hogy a bérletek közt alkalmas területen iskola, kísérleti telep stb. létesíthetők, ez a későbbi tárgyalások feladatát fogja képezni.

A városi tanács azon meggyőződésben van, hogy ha a Hortobágy hasznosítása javaslatba értelmében vitetik keresztül, ez uton a városnak abból folyton fokozódó biztos jövedelem lesz és ezen megoldás városunknak egy szociális, mint gazdasági szempontból csak előnyöse válhatik.

Miről a tek. törvényhatóság bizottsági közgyűlés az összes iratok betérjesztésével jk. kivonaton értesítették.

Kelt, Debrecen sz. kir. város tanácsának 1906 nov. hó 17. napján tartott teljes ülésében.

Weszprémy Zoltán,
főispán, elnök.

Király Gyula,
tanácsnok, előadó.

A vidéki rendőrség államosítása.

Írta: Hegedűs Sándor, marosvásárhelyi főkapitány.

(Folytatás és vége.)

Amellett aztán, hogy a vidéki rendőrség és annak tisztviselői kara függő helyzetében a törvényhatóságoktól tanácsolt, polgármestertől tehetetlenül vergődik az ezerfelé szétúzó, szerteágazó érdekeknek nyomása alatt, még oly nyomoruságos ellátásban is van része, amely a mostani súlyos viszonyok között egyenesen tarthatatlan.

Ugyanis az évek óta hangzatosított államosítási törekvések óvatossá tették a városok intéző körreit, akik úgy gondolkoznak, hogy a rendőrség államosítása esetén majd olyan összeggel kell hozzájárulniuk az államrendőrség fenntartásához, amennyi költségvetésükben o célra fel van véve.

Emellett mindenütt fenne hirdetik, hogy a rendfenntartási állami feladat, melyet a városok csak átutalás, rákönyyszerítés alapján viselnek s így természetes, hogy országosan a mostoha gyermek szomorú sorsára voltunk és vagyunk kárhözható, jöllehet, hogy a közigazgatási teendő egész halmazát végéjük az autonóm jogkörben megalkotott szabályrendeletek alapján.

Igy természetes, hogy a vidéki rendőrség, dacára a rohamosan szaporodó teendőeknek, csak a régi, szegényesen

dotát és lehetőleg minimálisra redukált tisztviselői személyzettel és rendőrlégénységgel küszködik, veszködik.

Ennek természetes következménye azután az, hogy sem a hírlapok, sem a felsőbb hatóságok egyébről nem beszélnek, mint a rendőrség lanya eljárásáról, annak jogláságáról s a szegény rendőrségi tisztviselő pedig időnap előtt rokkantta, munkaképtelenné válik a red váró roppant munkateher alatt. És, mint nem egy esetben megtörtént, még öngyilkossá is lett nem egy önérzetes, buzgó, szorgalmas tisztviselő.

Az 1886. évi XXI. t.-cikk 80-ik szakasza alapján a törvényhatósági, az 1886. évi XXII. t.-cikk 69-ik szakasza alapján pedig a rendezett tanácsú városok rendőrkapitányait a főispán élethossziglan nevezi ki. Ezzel a főbb rendőrtisztviselőknek némi függetlenítés céloztatott; de mit ér mindez, ha ezzel szemben az alárendelték az autonóm jogkörben alkotott szervezeti szabályrendeletekkel teljesen ki vannak szolgáltatva a tanács, a polgármester teljhatalmának? Mit ér mindez, ha a rendőrkapitány alárendeltjei és a rendőrlégénység idegen kegyek után sóvárognak, azoknak megnyeréstől függ jó vagy rossz sorsuk, sokszor egész egzisztenciájuk és így nem egyszer szemben találják a kötelezőség teljesítése közben magukat a helyi oligarchákkal s a gyöngébb jellemnek könnyű választani ilyenkor a két alternatíva között: hogy a saját boldogulását szolgálja inkább, vagy a közérdeket?

Szinte nevetésg számba megy és pírulva kell följegyeznünk, hogy a legtöbb főkapitánynak még annyi jogköre sincsen, hogy a közrendörnek kinevezésébe tényleg befolyhasson. És nem egy esetet tudunk, amikor az alárendelt rendőrtisztíték magasabb protektorióra támaszkodva, a főkapitánytal szemben egyenesen megtagadták az engedelmességet s a dacoló altisztítéknek volt a végén mégis igaz.

Ilyen esetek csak a legkisebb Balkán államokban fordulhatnak elő.

A rendezett tanácsú városi rendőrkapitányok talán aránylag még több függetlenéget élveznek. Ezeknek bírói függetlenségük inkább biztosítva van, mert másodkötben az alispán és a tanács bírálja fölül ítéleteiket. Ez pedig sok helyen nagy jelentőségű momentum, aki ismeri a vidéki viszonyokat, ahol sokszor impertinens módon kicsinyes szempontok és rugók játszanak közre a dolgok megítélésében.

A rendezett tanácsú városok rendőrkapitányairól intézkedő 1886. XXII. t.-cikk 69. §-ában még egy eddig be nem váltott felhatalmazás is van adresszáva a belügyminiszterhez, akinek gondjaira bízzák, hogy a rendőrkapitányok szolgálati és hivatali viszonyát a helyhatóságokkal, valamint a törvényhatósággal szemben szabályrendelet útján rendezze.

Ez is csak nálunk történhetik meg, hogy a törvény egy ilyen kétségtelenül racionális intézkedését husz éven át senki sem ismerte kötelezőségének végrehajtani.

De még nagyobb igazságatlanság és mellőzés történt a kétségtelenül fontos közigazgatási teendőket végző rendezett tanácsú városi rendőrkapitányokkal, amidőn szemben az 1886. XXII. t.-cikk 66. §-ának azon intézkedésével, hogy fizetésük kevesebb nem lehet, mint amennyi a szolgabírák részére meg van állapítva, az 1904. évi X. t.-cikknek megalkotásánál nyílt kérdésnek hagyták fenni, hogy a rendezett tanácsú városok rendőrkapitányait tetszésük szerint sorozhassák a IX-ik, vagy a X-ik fizetési osztálynak abba a fizetési fokozatába, amely nekik éppen jól esik.

Ezzel aztán elértek azt, hogy a rendezett tanácsú városi rendőrkapitányok, kik a főszolgabírákkal sok dologban egyenlő munka- és hatáskört töltenek be s a r. t. városoknak főbb tisztviselői, a X-ik fizetési osztály utolsó fokozatában vénlíhetnek meg.

Ez indította arra a r. tanácsú városok rendőrkapitányait, hogy gróf Andrásy Gyula belügyminiszter nemesen érző szívéhez forduljanak. A mult évben hát kongresszust hívtak össze, amit elég rosszul telték, a törvényhatóság és sz. kir. városok rendőrkapitányainak mellőzésével. És me-

morandumba foglalt sérelmeiket küldöttség útján nyújtották át a belügyminiszternek.

A szab. kir. és törvényhozási joggal felruházott városok mellőzése, hisztük, nem volt szándékos.

Talán egyedül oka az lehetett, hogy a r. t. városok rendőrkapitányai oly rösszsinben látják a sz. kir. város rendőrtisztviselőinek sorsát, hogy azoknak már semmi kívánivalójuk nem lehet.

Pedig a dolog úgy áll, hogy a nagyobb fizetés dacára azok is többnyire anyagi zavarokkal küzdenek. Ugyanis a nagyobb városi élet jóval költségesebb s a társadalmi élet oly követelményeket támaszt velük szemben, ami a szerény tisztviselői fizetésből alig fedezhető.

S talán egy pályán sem szükséges annyira a tisztviselők függetlenségét minden irányban biztosítani, mint éppen a rendőrségnél, hol annyi kísértesnek van a tisztviselő kitéve, amely a gyöngébb karakter menthetetlenül magával is sodorja.

De ha az anyagiak tekintetében itt-ott nincs is panaszra ok, bénítólag hat a rendőrhatóságok működésére maga az egészségtelen szervezet, mely az egész intézménynek gyökere reformálását kell hogy maga után vonja.

Erős meggyőződésünk, hogy a mai helyzet, amidőn a közbiztonság szolgálatát Magyarországon a m. kir. csendőrség, Budapest székesővárosi m. kir. államrendőrség, a m. kir. határrendőrség és a városi és községi rendőrségi szervek látják el: egyenesen tarthatatlan.

Valóságos bábeli zűrzavart okoz ez, örökös határvilongást az illetékességi kérdések miatt s végeredményében erősen emlékeztet a boldog emlékeztű pandurvilágra, amikor a saját meggyőnének a határán túl nem tartozott a csend embere ildőzni a tettest s mikor a másik vármegye meggyőjté átletták: ildőző pandur és ildőzött haramia puzi-puzsókka lettek és bucuspoharat kocintottak egymás egészségére a határszéli csárdában.

Ezeket az impressziókat támasztották bennünk a belügyminiszter újabb rendelete alkalmából fölmerült hirlapi kommentárok.

Nem tudjuk, nem is kutatjuk, mi lehet a célja a belügyminiszternek a törvényhatóságoktól bekért adatokkal; de azt tudjuk, hogy semmi sürgetőbb kérdés nem várhat megoldásra a belügyi tárca keretében, mint éppen a vidéki rendőrség újjászervezése.

Kapcsolatban áll ez a városok részére kilátásba helyezett dotációk kérdésével is. Mert abban tényleg igazuk van a városoknak, hogy a közbiztonság, az élet- és vagyonbátorság, a csend és rend biztosítása minden kulturállamban első és teljesen állami feladat.

Elég, hogy ideáig hordozták e terhet városaink s azoknak oly sok oldalról igénybe vett elszegényedett polgárságra. Ezek a vállak, sajna, hova-tovább erőlenebbek, gyöngébbek s mindinkább alkalmatlanokká lesznek a tugaságos terhek viselésére.

Nagyon plauzibilis, hogy ezeket a terheket valahára vegye át tőlük az állam. A költségekhez minden város szívesen hozzájárul azzal az összeggel, amit eddig a rendőrségnek ellátására fordított és ha a vidéki rendőrség felszabadul a reá illetékeltlenül rótt közigazgatási teendők alul, akkor az állami szervezetben, visszaadva tulajdonképeni hivatásának, igen kevés személyzet-szaporításra lesz szükség, hogy Magyarországon valahára rend és csend legyen...

Hírek.

— Közgyűlés. Debrecen sz. kir. város törvényhatósága f. hó 29-én rendes közgyűlést, december 10-én pedig rendkívüli közgyűlést tart. Ez utóbbinak egyetlen tárgya a Hortobágy hasznosítása lesz.

— Kinevezés. Ó Felsőeg Papolcsy Lajos, beregszászi törvényszéki bírót a debreceni kir. ítélőtáblához bíróvá nevezte ki.

— A rabsegélyző egylet f. hó 24-ikén, délután 1/6 órakor a kir. törvényszéki palota III. számú tanácsulési termében választmányi ülést tart.

— A debreceni egyetem. Szabó Kálmán országgyűlési képviselő, Kardos László, Váci János, Reichmann Ármin és Ifj. Kertész János bizottsági tagok indítványt adtak be városunk törvényhatósági bizottságához a Debrecenben létesítendő egyetem ügyében. Az indítvány szerint az egyetemet Debrecen kaphatja meg a legkönyebben. Az indítványt a tanács áttette véleményezésére a jog- és pénzügyi bizottsághoz.

— A szervezeti szabályzat. A jog- és pénzügyi bizottság a héten tárgyalta a szervezeti szabályzat javaslatot Vecsey Imre főjegyző előklésével. Egyes pontoknál beható vita indult meg. A tárgyalást a jövő héten folytatják.

— Értesítés. Értesitem a városi törvényhatósági bizottsági tag urat, hogy a közelebb tartandó bizottsági rendes közgyűlésünkön — melynek tárgysorozata annak idején szokott módon közölve lesz — több tárgy névszerűnti szavazás által hozandó határozat végett fog a városi tanács által előterjesztetni, nevezetesen: 1. a „pipagödörök” elnevezésű városi tulajdont képező 11 hold 217 négyzetöglő kiterjedésű szántóföldnek nyilvános árverésen eladása (névszerűnti szavazás harmad izben); 2. az Ispatóly-utca 3. és 5. számú telkek között eső pusztá földrész eladása (névszerűnti szavazás harmad izben); 3. a Deák Ferenc-utca 14. szám (Bornyász-féle) ház utáni 1 hold 922 ö l onodói szántóföld eladása (névszerűnti szavazás második izben); 4. a Kossuth-utca 14. sz. (Bészler-féle) ház és az ezzel határos Ribák-léle kerti teleknek a rendőrségi palota céljaira megvétele (névszerűnti szavazás második izben); 5. a Vásári András és társai tulajdonát képező és az új lovassági laktanya mellett elterülő mintegy 3600 ö l földrész megvétele (névszerűnti szavazás első izben). Debrecen, 1906 november hó 21-én. Kovács József, polgármester.

^{255.} sz. Hajdu vármegye és Debrecen sz. kir. város főispánja.
vrs.

Pályázati hirdetés.

Debrecen sz. kir. város törvényhatóságának az alábbi határidő lejárta után tartandó legközelebbi rendes közgyűlésen egy számvévségi számtisztai állás fog választás útján betöltetni.

Ezen állás évi 1800 korona fizetésből és évi 300 korona lakáspénzből álló javadalmazással van egybekötve.

Felhívom mindazokat, kik erre az állásra pályázni kívánának, hogy az 1883. évi I. t.-ikk. 17. §-ában körülírt minősítést igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket hozzám, mint a kijelölő választmány elnökéhez folyó évi nov. hó 25. napjának délelőtt 12 órájáig annyiával is inkább nyújtják be, mert a későbbben érkező pályázati kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Ez alkalmmal a választás folytán esetleg megüresedő állásokra is pályázat hirdettetik.

Debrecen, 1906 nov. 10.

Wesprémy Zoltán,
főispán.

^{244.} sz. Hajdu vármegye és Debrecen sz. kir. város főispánja.
vrs.

Pályázati hirdetmény.

Debrecen sz. kir. város törvényhatóságánál egy házi pénztári tisztí és egy polgári biztos állás fog az alábbi határidő lejárta után tartandó legközelebbi rendes közgyűlésen választás útján betöltetni.

A házi pénztári tisztí állás 1500 korona fizetésből és 300 kor. lakáspénzből, a polgári biztos állás évi 1400 K fizetésből és 200 K lakáspénzből álló javadalmazással van egybekötve.

Felhívom mindazokat, kik ez állásokra pályázni kívánának, hogy a minősítést igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket hozzám, mint a kijelölő választmány elnökéhez folyó évi november hó 25. napjának délelőtt 12 órájáig annyiával is inkább benyújtják, mert a későbbben érkező pályázati kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Ez alkalmmal a választás folytán esetleg megüresedő állásokra pályázat nyitattik.

Debrecen, 1906 november 6.

Wesprémy Zoltán,
főispán.